

Arrest

nr. 349 694 van 2 juli 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 4 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2026 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 april 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. DIN, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) september 2006.

1.2. Verzoekster dient op 15 oktober 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.3. Verzoekster wordt op 10 oktober 2024 gehoord op het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 30 januari 2026 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bezit u de Somalische nationaliteit en hebt u geen clan. U bent geboren op (...) 2006 in Sariiro, gelegen in het district Bu'aale, in regio Middle Juba. U woonde samen met uw moeder, stiefvader en broers en zussen. U ging naar school tot aan uw vertrek uit Somalië.

Uw moeder woonde in Ceel Adde met haar eerste man en kinderen. Na een ruzie stuurde haar man uw moeder weg en woonde ze bij een vriendin in Bu'aale. Ze werd verkracht door een vriend van de man van haar vriendin. Uw moeder werd naar het ziekenhuis gebracht. Daar leerde ze uw stiefvader kennen, genaamd F.A.. De identiteit van de man die uw moeder verkrachtte is onbekend waardoor u niet weet wie uw vader is of tot welke clan u behoort. Uw stiefvader en andere mensen in het dorp noemden u bastaard. Daarnaast schold uw stiefvader u vaak uit en verweet hij u van al het eten op te eten. Op een avond probeerde uw stiefvader u te verkrachten, maar u kon hem wegduwen.

U leerde een jongen kennen genaamd A. waarmee u een relatie startte. Uw moeder kwam te weten dat jullie een relatie hadden en vertelde dit aan uw stiefvader. Uw moeder zei dat ze ervoor zou zorgen dat u met A. kon huwen. De dag hierna kwam de Amir van Al-Shabaab naar uw huis genaamd Sheik-A.. Hij vertelde dat u met hem moest huwen en hij nam u mee met zijn auto. Aangekomen bij zijn thuis zag u dat hij reeds drie vrouwen had. U werd onder dwang aan Sheik-A. gehuwd. Hierna probeerde hij seks met u te hebben, maar u kon hem tegenhouden. Hij stak u met een mes en u begon hard te bloeden. Een van zijn andere vrouwen verzorgde u terwijl Sheik-A. wegging. Nadat die vrouw de kamer verliet kon u met haar gsm naar A. bellen. Hij zei dat u moest vluchten en hij regelde uw reis naar Mogadishu. Daar verbleef u bij een vrouw genaamd I.

Uw moeder liet aan I. weten dat Sheik-A. was langsgesproken en uw stiefvader had meegenomen. Ook kwam u te weten dat A. werd vermoord. I. vertelde u dat het niet veilig was in Mogadishu en haar man organiseerde uw reis uit Somalië. U bleef twintig dagen in Mogadishu.

U verliet Somalië op 5 juli 2023 per vliegtuig met een vals paspoort. U verbleef vervolgens 2 maanden in Turkije waarna u in september 2023 arriveerde in Griekenland. U diende een verzoek om internationale bescherming in en u kreeg een weigeringsbeslissing. U verliet Griekenland op 14 oktober 2024 en arriveerde dezelfde dag in België. U diende een dag later een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest en een besnijdenisattest neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

1. Door de asielinstanties bewust te misleiden is uw algemene geloofswaarheid danig aangetast.

• Uit uw administratief blijkt dat u op 7 november 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland (zie blauwe map, stuk7) Tijdens uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dd. 03/12/2024 stelt u echter dat u geen asiel hebt aangevraagd in Griekenland en dat u niet weet of u daar vingerafdrukken hebt afgegeven. Geconfronteerd met de gegevens uit uw administratief dossier, zegt u plots dat u wel vingerafdrukken hebt afgegeven, maar dat u ziek was en voor de rest niets herinnert. Nadat u een tweede keer werd geconfronteerd, zegt u in een opvangcentrum te hebben verbleven, maar u wilt niet zeggen of u dan wel asiel hebt aangevraagd. **Pas na afloop van dat interview geeft u toe dat u een asielaanvraag hebt gedaan in Griekenland en u vraagt om uw vorige verklaringen daaromtrent te verwijderen** (zie verklaringen DVZ, punt 23). Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming **van meet af aan** in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen. U heeft de verplichting om uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming en het is aan u om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over dit verzoek. In casu moet worden vastgesteld dat uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt dat u ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd omtrent uw vorige asielaanvraag. De vaststelling dat u valse verklaringen heeft afgelegd is nefast voor uw algehele geloofwaardigheid.

2. U maakt niet aannemelijk clanloos te zijn.

- Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u uw clan niet kent en werd opgevoed door uw moeder. U stelt dat uw moeder werd verkracht door een man die bevriend was met de man van haar vriendin (CGVS, p4). U verklaart echter niet te weten wie deze man is, zelfs niet tot welke clan hij behoort (CGVS, p5). Het is niet aannemelijk dat u nooit hebt achterhaald tot welke clan uw biologische vader behoort. Volgens de informatie van het CGVS is het uiterst zeldzaam in Somalië dat de vader van een kind niet gekend is. De vader of de (sub)clan van de vermoedelijke vader is altijd gekend en kan altijd achterhaald worden. Wanneer de vader weigert het kind te erkennen wordt zijn subclan verantwoordelijk gehouden. Ook kinderen die buiten het huwelijk worden geboren behoren toe tot de clan van de vader (zie blauwe map, stuk 1). In uw geval kon de identiteit van uw biologische vader gemakkelijk achterhaald worden, hij was immers bevriend met een kennis van uw moeder en werd naar de gevangenis gestuurd (CGVS, p4-5). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de moeder in dergelijke gevallen sterk aangezet wordt om de vader van het kind in te lichten over het kind. Vervolgens contacteren de clanoudsten van de moeder de clanoudsten van de vader en zal het koppel gedwongen worden te trouwen om zo voor het kind te zorgen. Dit wordt zo geregeld om te voorkomen dat het kind vaderloos en zonder clan zou zijn. Wanneer de moeder met een andere man trouwt blijven de kinderen uit haar eerste huwelijk behoren tot de clan van hun vader (zie blauwe map, stuk 1 & 2). Uw verklaringen dat u de identiteit en clanaffiliatie van uw biologische vader niet zou kennen en om deze reden clanloos bent, staan haaks op informatie waarover het CGVS beschikt en zijn bijgevolg niet aannemelijk.
- Zoals hierboven werd aangetoond is de clan van de biologische vader verantwoordelijk voor het kind. Het is dus niet aannemelijk dat u door uw stiefvader werd opgevoed en bijgevolg ook niet dat hij u probeerde verkrachten. Verder dient vastgesteld te worden dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot uws stiefvader. Ten eerste vermeldde u bij de DVZ niet dat hij u probeerde verkrachten of u slecht behandelde. Immers, u verklaarde dat hij u hielp toen een lid van Al-Shabaab met u wilde huwen en dat hij uw reis naar Mogadishu organiseerde (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS stelt u echter dat F.A. u constant uitschold en u slecht behandelde (CGVS, p5, p7). Bovendien zegt u dat hij u probeerde verkrachten (CGVS, p20). Erop gewezen dat u dit niet vermeldde bij de DVZ, zegt u dat u beknopt moest zijn en dat u wel vermeldde dat hij u een bastaard noemde (CGVS, p23). Dit biedt geen verschuiving. Immers, u vermeldde, in tegenstelling tot wat u bij het CGVS beweert, niet dat uw stiefvader u een bastaard noemde en u gaf de indruk dat hij u net beschermde tegen een gedwongen huwelijk (zie CGVS vragenlijst, punt 3).
- Als laatste komen uw verklaringen met betrekking tot uw leven in uw dorp Sariiro niet overeen met iemand die clanloos zou zijn. U ging immers naar school tot aan uw vertrek uit uw dorp en er was zelfs een jongen die met u wilde huwen (CGVS, p7-8 & p10). Waar u stelt dat iedereen in uw dorp u uitschold (CGVS, p7), dient vastgesteld te worden dat deze feiten onvoldoende zijn om te spreken van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit is in casu niet het geval.

3. Uw persoonlijke problemen met Al-Shabaab zijn niet geloofwaardig.

- Ten eerste is uw kennis over andere gedwongen huwelijken ontoereikend. U stelt dat u hoorde dat er vaak gedwongen huwelijken plaatsvonden. U kan echter geen enkel voorbeeld geven van andere meisjes die gedwongen werden om te huwen met een lid van Al-Shabaab. Gevraagd hoe het komt dat u geen enkel concreet voorbeeld of verhaal kan vertellen over gedwongen huwelijken in uw dorp, verklaart u louter dat u enkel uw eigen verhaal kan vertellen en dat uw moeder steeds zei dat als een meisje op leeftijd is ze moet trouwen (CGVS, p16-17). Verder legt u beperkte en vage verklaringen af over de manier dat Al-Shabaab huwelijkskandidaten kiest en de manier dat ze te werk gaan. U raakt niet verder dan stellen dat Al-Shabaab nemen wie ze willen wanneer iemand op leeftijd komt, dat het verplicht is en dat u hoorde dat het vaak gebeurde, kan niets vertellen over de eigenschappen van de meisjes die ze meenemen en stelt dat iemand die weigert zal worden gedood zonder hier ook maar enige bijkomende informatie over te verschaffen. Op geen enkel moment legt u concrete, uitgebreide verklaringen af over de wijze waarop gedwongen huwelijken aan de inwoners van uw dorp werden opgelegd aan de inwoners van uw dorp (CGVS, p16-17). Indien gedwongen huwelijken met leden van Al-Shabaab vaak voorkwamen in uw dorp kan er verwacht worden dat u hieromtrent duidelijke verklaringen aflegt.
- Ten tweede legt u compleet tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw eigen gedwongen huwelijk. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat Sheik-A. meerdere keren langskwam bij uw huis zonder u mee te nemen (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS stelt u echter dat u tijdens het eerste bezoek werd meegenomen naar het huis van Sheik-A. (CGVS, p20). Bij de DVZ stelde u dat uw stiefvader tegen Sheik A. zei dat u aan A. zou uitgehuwd worden omdat jullie een relatie hadden (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS zegt u dat uw paternale oom zweeg (CGVS, p24). Bij de DVZ stelde u dat uw stiefvader u naar Mogadishu stuurde nadat Sheik-A. A. had ontvoerd en hetzelfde dreigde te doen met u (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS zegt u dat A. u hielp vluchten naar Mogadishu (CGVS, 21-22). Toen u in Mogadishu verbleef belde uw moeder naar I. en liet ze weten dat uw paternale oom werd meegenomen. U zegt dat uw moeder belde met de telefoon van A. omdat haar eigen gsm werd afgenomen. Later zegt u echter dat A. werd vermoord voor uw vertrek uit het dorp (CGVS, p27). Bij de DVZ verklaarde u dat een meisje dat verre familie is van u uw reis heeft geregeld en betaald (zie verklaringen DVZ, punt 32).

Bij het CGVS zegt u dat de man van I. uw reis organiseerde en bekostigde (CGVS, p28). Wanneer de protection officer u confronteert met uw tegenstrijdige verklaringen, blijft u bij uw huidige versie en verwijt u de tolk fouten te hebben gemaakt tijdens het interview bij de DVZ (CGVS, p27-28). Dit biedt geen echter geen verschoning. U kreeg immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS de kans om eventuele opmerkingen te maken met betrekking tot uw eerste interview, wat u tevens ook deed. U stelt immers slechts één vergissing te hebben gezien, maar u laat na om verdere opmerkingen te maken (CGVS, p3). De vaststelling dat u over meerdere aspecten van uw eigen gedwongen huwelijk door Al-Shabaab flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt, leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze feiten.

4. U maakt niet aannemelijk dat uw moeder tot de minderheidsclan Yahar behoort.

- Ten eerst legt u hierover tegenstrijdige verklaringen af doorheen uw asielprocedure. U stelde immers bij de DVZ dat uw moeder tot de clan Yahar behoort (Verklaringen DVZ, punt 6). Bij het CGVS zegt u dat ze tot de clan Xar behoort (CGVS, p6).
- Verder is uw kennis met betrekking tot de clan van uw moeder ontoereikend. U weet niet waarvoor de Yahar bekend staan, noch wat de gebruiken of cultuur van deze clan zijn (CGVS, p6). Volgens de objectieve beschikbare informatie behoren de Yahar tot de Gabooye en zijn het van oudsher wevers (zie blauwe map, stuk 3). U stelt dat de clan van uw moeder geminacht wordt. U kan echter niet zeggen op welke manier dat gebeurde of hoe u dat kon merken. U stelt dat de Yahar overal in Somalië wonen (CGVS, p6). Volgens de informatie van het CGVS wonen de Yahar echter voornamelijk in Zuid- en Centraal-Somalië, in de regio's Galguduud, Hiraan en Middle Shabelle (zie blauwe map, stuk 4).

5. Het is niet geloofwaardig dat u zult worden herbesneden bij terugkeer naar Somalië.

- Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelt u dat u bent besneden en u staakt dit met een besnijdenisattest (CGVS, p4 & groene map, stuk 2). U zegt dat u vreest herbesneden te worden bij terugkeer naar Somalië indien u geopend zou worden of nadat u van een kind zou bevallen (CGVS, p4). Uw verklaringen hieromtrent zijn tegenstrijdig met de inhoud van het door u voorgelegde attest. In uw medisch attest staat immers dat u een vrouwelijke genitale verminking type 1 heeft ondergaan, en u dus niet geïnfibuleerd werd en op dit moment 'open' bent (zie groene map, stuk 2). In het geval dat u een eventuele hersteloperatie zou ondergaan in België merkt het CGVS op dat u – die ondertussen meer dan een jaar in België verblijft – tot op heden geen attest neerlegt waaruit kan blijken dat dergelijke hersteloperatie is gepland of reeds is uitgevoerd. U beperkt zich dan ook tot het louter aanhalen van een hypothetische vrees voor vervolging. Deze vrees moet immers ook steeds getoetst worden aan objectieve vaststellingen en u moet de vrees in concreto aannemelijk maken, waar u in gebreke blijft. U maakt immers op generlei wijze aannemelijk dat of onder welke omstandigheden u bij een terugkeer naar uw land van herkomst zou worden herbesneden of worden geïnfibuleerd. U heeft overigens nooit aangehaald dat u voor uw vertrek naar Europa ooit problemen heeft gekend omwille van het feit dat u niet bent geïnfibuleerd. Uit het rapport **COIF Somalië Vrouwelijke Genitale Verminking (VGV)** van 20 februari 2025 (update) beschikbaar op [coi focus somalie. vrouwelijke genitale verminking vgv 20250220.pdf](#) dat is toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt overigens dat de meest ingrijpende vorm van VGV, infibulatie/ type III, vervangen wordt door minder invasieve besnijdenisvormen en dat herbesnijdenis naar een ernstigere vorm geenszins systematisch wordt toegepast. Derhalve zijn er in casu goede redenen voorhanden in de zin van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar Somalië niet opnieuw het slachtoffer zou worden van VGV.

- Tot slot, wat betreft de gevolgen van de vrouwelijke genitale verminking (VGV) (CGVS, p4), merkt het CGVS op dat hoewel besnijdenis een bijzonder ernstige fysieke schade is die onomkeerbaar is en waarvan de fysieke of psychologische gevolgen het hele leven van de vrouw die er slachtoffer van is geweest, kunnen voortduren, het aangehaalde aanhoudende karakter voortvloeit uit de secundaire gevolgen of effecten die de verminking kunnen veroorzaken, zonder dat men echter kan oordelen dat alleen hierdoor afbreuk wordt gedaan aan een basisrecht van het individu, in dit geval het recht op fysieke integriteit, en bijgevolg deze gevolgen kan gelijkstellen met daden van vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de vluchtelingen. De internationale bescherming van het Verdrag van Genève heeft tot doel een verzoeker om internationale bescherming te beschermen tegen mogelijke vervolgingen en niet de schade van een vroegere vervolging te herstellen. De erkenning van de hoedanigheid van vluchteling op basis van het Verdrag van Genève is voor de rest volledig ondoeltreffend om een einde te maken aan het fysieke en psychische lijden in verband met de vervolging, aangezien het bestaan van dit lijden losstaat van de juridische status van betrokkene. Bovendien zou het psychologisch welzijn dat voortvloeit uit het vooruitzicht in een land van bescherming een status te kunnen genieten die recht geeft op een adequate verzorging van dit lijden, alleen niet volstaan om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling te rechtvaardigen. Uit uw verklaringen, noch uit de door u neergelegde stukken, kan derhalve worden afgeleid dat u omwille van uw reeds ondergane VGV niet in staat zou zijn om terug te keren naar uw land van herkomst of dat een terugkeer naar uw land van herkomst in uw hoofde ondraaglijk zou zijn omwille van de reeds ondergane VGV. Het CGVS wijst er ter zake nog op dat u voor de beoordeling van medische elementen de geëigende procedure kan aanwenden.

De door u voorgelegde documenten kunnen niets wijzigen aan voorgaande vaststellingen.

- Wat het door u neergelegde medisch attest (zie groene map, stuk 1) betreft, wijst het CGVS erop dat in het attest weliswaar gewag wordt gemaakt van verwondingen, doch er dient op te worden gewezen dat

dergelijke attesten geen sluitend bewijs vormen voor de omstandigheden waarin u dit trauma opliep. Een arts doet weliswaar vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een persoon, maar kan nooit met volledige zekerheid de exacte feitelijke omstandigheden schetsen waarbij deze verwondingen werden opgelopen (cf. RvS 11 juni 2008, nr. 12.474; RvS 10 oktober 2007, nr. 2.468; RvS 10 juni 2004, nr. 132.261). Daarnaast steunt het attest op de eigen verklaringen van de persoon. Volledigheidshalve wijst het CGVS er nog op dat uit de attesten evenmin blijkt dat er sprake zou zijn van dermate fysieke problemen die u zou verhinderen terug te keren naar uw land van herkomst.

- Het besnijdenisattest (zie groene map, stuk 2) werd hierboven reeds besproken.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië worden de rapporten (...), in rekening genomen.

UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.

In de **EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025** wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid

op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Middle Juba** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Middle Juba een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Al-Shabaab concentreert haar bestuursapparaat in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van de groepering. Middle Juba is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab, ondanks verschillende operaties tegen de groepering door het Somalische leger, de geallieerde troepen en de Jubalandse strijdkrachten. Het geweld omvat grondoffensieven en gerichte luchtaanvallen tegen AS-doelwitten, waar soms burgers het slachtoffer van werden. AS voert standrechtelijke executies uit, soms van burgers. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 430.129 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)** wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 21 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (11). Alle incidenten zijn luchtaanvallen door het Somalisch leger en haar partners op AS-doelwitten. ACLED registreert 9 incidenten onder de categorie violence against civilians. Het gaat hier om gerichte moorden door AS met een vuurwapen en ontvoeringen met als motief een verdenking van spionage door het slachtoffer, overspel en het betreden van een ander clangebied dat AS had verboden. Een gevecht tussen twee AS-facties onder verschillend commando namelijk Ahmed Diriye en Mahad Karate, lijst ACLED op onder battles. Er zijn geen details over eventuele doden of gewonden. ACLED noteert in totaal 135 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba. De meeste dodelijke slachtoffers registreert ACLED onder de noemer air/drone strike. Zo voeren nationale en internationale troepen op 7 mei 2024 een luchtaanval uit met als doel een AS safehouse in het dorp Kuunyo-Barrow (Jilib). Minstens 70 AS-strijders komen hierbij om, inclusief enkele buitenlandse senior fighters. In totaal noteert ACLED 22 burgerdoden in deze verslagperiode voor 10 incidenten onder civilian targeting. Een luchtaanval door vermoedelijk de VS is het enige incident waarbij burgerdoden vallen en AS niet genoteerd staat als verantwoordelijke. In AS-gecontroleerd gebied heeft de terreurgroep het gemunt op vermoedelijke spionnen en personen die de regels van AS overtreden.

Uit de **EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025**, blijkt dat ACLED 72 veiligheidsincidenten registreert in de periode van 1 april 2023 tot 31 juli 2025 (een gemiddelde van 0,6 incidenten per week), waarbij 415 doden vielen (ongeveer 96 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 52.217 personen ontheemd uit Middle Juba vanwege conflicten of onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Middle Juba, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Juba in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Juba een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Juba. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

Verzoekster voert in een eerste en enig middel een schending aan van de oude artikelen 38/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekster gaat in op de motieven van de bestreden beslissing en tracht de vastgestelde tegenstrijdigheden uit te klaren, waarbij zij ingaat op de omstandigheden van het gehoor bij de dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ); haar kwetsbare situatie na een verblijf in Griekenland; de angst, trauma en het gebrek aan vertrouwen, evenals de moeilijkheden met de tolk. Zij benadrukt dat haar verklaringen op het CGVS wel coherent zijn opgebouwd, zonder interne tegenstrijdigheden.

Verzoekster gaat in op de familiale context binnen haar gezin, evenals de omstandigheden van de verkrachting van haar moeder, als verantwoording voor haar gebrekkige kennis omtrent haar clan.

Verzoekster gaat in op het misbruik door haar stiefvader en verwijt de commissaris-generaal aan *victim blaming* te doen.

Verzoekster stelt dat de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is gemotiveerd.

Verzoekster gaat in op de motieven aangaande het gedwongen huwelijk met Al-Shabaab, schetst de context van het leven onder Al-Shabaab bewind en benadrukt dat zij haar kennis gaf, gebaseerd op wat haar moeder haar vertelde. Zij geeft aan wel gedetailleerd te hebben verteld over haar eigen ervaringen.

Verzoekster gaat verder in op de clanaffiliatie van haar moeder.

Verzoekster stelt ten slotte dat de veiligheidssituatie in Middle Juba nog steeds zeer precair is, zodat dit minstens noopt tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Voorafgaand

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

4. De beoordeling

4.1. De beoordeling in het licht van de vluchtelingenstatus

4.1.1. Verzoekster verklaart haar herkomstland te hebben verlaten vanwege een vrees voor haar stiefvader, die trachtte haar te misbruiken, en voor Al-Shabaab, nadat zij gedwongen werd uitgetrouwd aan een lokale leider van Al-Shabaab. Voor een verdere samenvatting van het vluchtrelaas verwijst de Raad naar het gestelde in het feitenrelaas in de bestreden beslissing, dat door verzoekster niet wordt betwist.

4.1.2. Na een zorgvuldige analyse van het rechtsplegingsdossier, treedt de Raad de commissaris-generaal bij zijn beoordeling dat geen geloof kan worden gehecht het voorgehouden vluchtrelaas. De commissaris-generaal baseert zich hiervoor op de volgende pertinente overwegingen:

(a) verzoekster heeft valse verklaringen afgelegd, waar zij verklaarde geen asiel te hebben aangevraagd in Griekenland, doch na confrontatie gaf zij toe dat zij dit wel heeft gedaan, met de vraag om haar eerdere verklaringen hierover te verwijderen;

(b) verzoekster maakt niet aannemelijk clanloos te zijn, waarbij (i) het niet geloofwaardig is dat zij haar clan niet kent; (ii) uit de landeninformatie blijkt dat het uiterst zeldzaam in Somalië is dat de vader niet gekend is of

achterhaald kan worden en (iii) in verzoeksters geval de identiteit van haar vader gemakkelijk achterhaald kon worden;

(c) verzoekster legt tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot haar stiefvader, waarbij zij bij de DVZ niet vermeldde dat hij haar trachtte te verkrachten of slecht behandelde en eerder liet uitschijnen dat hij haar net wilde beschermen tegen een gedwongen huwelijk;

(d) verzoeksters leven in haar dorp komt niet overeen met iemand die verklaart clanloos te zijn;

(e) verzoeksters problemen met Al-Shabaab zijn niet geloofwaardig, waarbij (i) verzoekster geen enkel voorbeeld kan geven van andere meisjes die gedwongen werden om te huwen met een lid van Al-Shabaab;

(ii) verzoekster vage en beperkte verklaringen aflegt over de manier waarop Al-Shabaab huwelijkskandidaten kiest en de manier waarop zij tewerk gaan; (iii) verzoekster compleet tegenstrijdige verklaringen aflegt met betrekking tot haar eigen gedwongen huwelijk;

(f) verzoekster maakt niet aannemelijk dat haar moeder tot de minderheidsclan Yahar behoort, waarbij (i) zij hierover tegenstrijdige verklaringen aflegt doorheen de procedure; (ii) verzoeksters kennis met betrekking tot de clan van haar moeder ontoereikend is;

(g) het is niet geloofwaardig dat verzoekster zal worden herbesneden bij een terugkeer, waarbij verzoekster een medisch attest neerlegt waaruit blijkt dat zij vrouwelijke genitale verminking type I heeft ondergaan.

4.1.3. In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster hiertoe in gebreke blijft.

4.1.4. Verzoekster wijst doorheen haar verzoekschrift op haar profiel als ongeschoolde vrouw, die nauwelijks bewegingsvrijheid had en onder Al-Shabaab bewind leefde. De Raad is echter van oordeel dat zelfs van een vrouw met verzoeksters profiel redelijkerwijze kan worden verwacht dat ze doorleefde ervaringen kan geven en eenvoudige zaken over haar vluchtrelaas kan vertellen, evenals dat zij coherent is in haar verklaringen hierover. Er werden algemene vragen gesteld omtrent haar verblijfsplaatsen, haar levensomstandigheden, haar familie en de elementen die aan de grondslag van haar vluchtrelaas liggen. Het betreffen vragen waarvan verwacht kan worden dat iemand die verklaart in deze omstandigheden te hebben geleefd en deze feiten te hebben meegemaakt, hierop coherente en correcte antwoorden kan formuleren. Er blijkt niet dat ten aanzien van verzoekster, gelet op haar profiel, onredelijke verwachtingen werden gesteld. Er werden door de protection officer ook zowel open als gesloten vragen gesteld die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen over wat haar zou zijn overkomen. Uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt verder ook dat verzoekster het gehoor kon volgen, de haar gestelde vragen begreep of desgevallend om verduidelijking vroeg en erop kon antwoorden, zoals zij ook zelf beaamde op het einde van het persoonlijk onderhoud (notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 29).

4.1.5. Wat betreft verzoeksters verklaringen omtrent het gebrek aan clanaffiliatie, onderstreept de Raad het primordiale belang van de clanstructuren in Somalië. In alle aspecten van het leven vormt de clanstructuur zowel een identificatietool als een manier van leven. Iemands clan beheerst de relaties tussen mensen, waarbij het behoren tot een sterke clan bepalend is voor de toegang tot alle aspecten van het dagelijkse leven (zie o.a. EUAA *Somalia Country Guidance* oktober 2025, p. 21-22 en de verwijzingen aldaar). Verzoeksters verklaringen omtrent haar gebrek aan een clanaffiliatie moeten worden bekeken in het licht van de context van de Somalische, door clanstructuren beheerste, maatschappij. Gelet op deze context, treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij waar hij stelt dat: *“Ten eerste is het niet geloofwaardig dat u uw clan niet kent (...). U stelt dat uw moeder werd verkracht door een man die bevriend was met de man van haar vriendin (CGVS, p4). U verklaart echter niet te weten wie deze man is, zelfs niet tot welke clan hij behoort (CGVS, p5). Het is niet aannemelijk dat u nooit hebt achterhaald tot welke clan uw biologische vader behoort. Volgens de informatie van het CGVS is het uiterst zeldzaam in Somalië dat de vader van een kind niet gekend is. De vader of de (sub)clan van de vermoedelijke vader is altijd gekend en kan altijd achterhaald worden. Wanneer de vader weigert het kind te erkennen wordt zijn subclan verantwoordelijk gehouden. Ook kinderen die buiten het huwelijk worden geboren behoren toe tot de clan van de vader (zie blauwe map, stuk 1). In uw geval kon de identiteit van uw biologische vader gemakkelijk achterhaald worden, hij was immers bevriend met een kennis van uw moeder en werd naar de gevangenis gestuurd (CGVS, p4-5). Uit de beschikbare informatie blijkt dat de moeder in dergelijke gevallen sterk aangezet wordt om de vader van het kind in te lichten over het kind. Vervolgens contacteren de clanoudsten van de moeder de clanoudsten van de vader en zal het koppel gedwongen worden te trouwen om zo voor het kind te zorgen. Dit wordt zo geregeld om te voorkomen dat het kind vaderloos en zonder clan zou zijn. Wanneer de moeder met een andere man trouwt blijven de kinderen uit haar eerste huwelijk behoren tot de clan van hun vader (zie blauwe map, stuk 1 & 2). Uw verklaringen dat u de identiteit en clanaffiliatie van uw biologische vader niet zou kennen en om deze reden clanloos bent, staan haaks op informatie waarover het CGVS beschikt en zijn bijgevolg niet aannemelijk”.*

Waar verzoekster stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met de familiale context waarin haar geboorte heeft plaatsgevonden, met name de verkrachting die werd toegedekt uit schaamte, wijst de Raad erop dat de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie tevens betrekking heeft op de geboorte van kinderen buiten het huwelijk of na seksueel misbruik (zie AD, map cgvs, landeninformatie, stuk 1 en 2). Aldus kan verzoekster niet worden gevolgd waar zij aangeeft dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met de specifieke context van haar situatie. Verzoekster brengt evenmin concrete landeninformatie aan, waaruit blijkt dat de door de commissaris-generaal gehanteerde landeninformatie niet langer actueel is. Door verder haar verklaringen dienaangaande te herhalen, kan verzoekster geen afbreuk doen aan de beoordeling van de commissaris-generaal. Verzoekster kan ook niet overtuigen waar zij stelt dat haar moeder haar de familienaam van haar ex-echtgenoot heeft gegeven, zodat men niet zou weten dat zij geen vader had. Vooreerst is het niet aannemelijk dat zij zonder meer de familienaam van de ex-echtgenoot van haar moeder kon aannemen, en zodoende onder zijn clanbescherming ressorteren, zonder dat deze ex-echtgenoot hiervan op de hoogte was of zijn toestemming hiervoor gaf. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat, in het zeldzame geval dat een vader niet gekend is, de naam van de moeder aan het kind wordt gegeven. Verder is verzoekster ook tegenstrijdig, waar zij enerzijds stelt dat zij de achternaam van de ex-echtgenoot kon aannemen – en men aldus niet wist dat zij geen vader had – en anderzijds door de dorpelingen werd uitgescholden voor bastaard omdat zij geen vader had (zie notities persoonlijk onderhoud, NPO, p. 7). Verzoeksters verklaringen omtrent de wijze waarop het in haar dorp bekend geraakte dat zij dan toch geen vader had, zijn verder ook vaag en ondoorleefd. Zo stelt zij dat niet heel het dorp dit wist, maar enkel de leerkracht en de leerlingen, wiens tenten naar die van hen waren (zie NPO, p. 7).

Wat betreft de clanaffiliatie van haar moeder, stelt verzoekster dat zij zich tijdens haar persoonlijk onderhoud bij het CGVS heeft gecorrigeerd, zodat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid. De enkele omstandigheid dat zij bij het CGVS, na confrontatie door de *protection officer* met tegenstrijdige verklaringen bij de DVZ, haar verklaringen aanpast om deze te laten overeenstemmen met de verklaringen bij de DVZ kan de vastgestelde tegenstrijdigheid niet verschonen. Waar zij stelt dat zij geïsoleerd leefde en afhankelijk was van informatie van haar moeder, die haar weinig uitleg gaf over clanstructuren, zodat dit haar beperkte kennis kan verklaren, kan verzoekster niet overtuigen. Gelet op het primordiale belang van de clanstructuur in de Somalische samenleving, is het geenszins aannemelijk dat haar moeder haar weinig uitleg zou hebben gegeven over de clanstructuren.

4.1.6. Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters verklaringen omtrent haar gebrek aan vader en clanaffiliatie, kan ook geen geloof worden gehecht aan (i) de door haar omschreven familiale omstandigheden, met name dat zij werd opgevoed door haar moeder en stiefvader, waarbij deze laatste haar slecht behandelde omdat zij een bastaardkind is en (ii) de door haar beschreven slechte behandeling door de leerkrachten en leerlingen in de *madrassa*. Alleszins, wijst de Raad erop dat verzoeksters verklaringen omtrent deze gebeurtenissen ook geenszins kunnen overtuigen. Zoals de commissaris-generaal terecht stelde, heeft verzoekster bij de DVZ immers geenszins melding gemaakt van een slechte behandeling door haar stiefvader, laat staan van een poging tot seksueel geweld. De commissaris-generaal stelde terecht: *“Ten eerste vermeldde u bij de DVZ niet dat hij u probeerde verkrachten of u slecht behandelde. Immers, u verklaarde dat hij u hielp toen een lid van Al-Shabaab met u wilde huwen en dat hij uw reis naar Mogadishu organiseerde (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS stelt u echter dat F.A. u constant uitschold en u slecht behandelde (CGVS, p5, p7). Bovendien zegt u dat hij u probeerde verkrachten (CGVS, p20). Erop gewezen dat u dit niet vermeldde bij de DVZ, zegt u dat u beknopt moest zijn en dat u wel vermeldde dat hij u een bastaard noemde (CGVS, p23). Dit biedt geen verschuiving. Immers, u vermeldde, in tegenstelling tot wat u bij het CGVS beweert, niet dat uw stiefvader u een bastaard noemde en u gaf de indruk dat hij u net beschermde tegen een gedwongen huwelijk (zie CGVS vragenlijst, punt 3).”*

Waar verzoekster volgende passage *“Zoals hierboven werd aangetoond is de clan van de biologische vader verantwoordelijk voor het kind. Het is dus niet aannemelijk dat u door uw stiefvader werd opgevoed en bijgevolg ook niet dat hij u probeerde verkrachten”* leest als een vorm van *victim blaming*, moet de Raad vaststellen dat verzoekster deze passage verkeerd interpreteert. Nergens wordt voorgehouden dat het onaannemelijk zou zijn dat een opvoedend figuur zich schuldig maakt aan seksueel misbruik ten aanzien van de persoon onder diens hoede. Wat wel wordt bedoeld, is dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat haar biologische vader onbekend is en dat zij niet tot diens clan behoort. Zoals de commissaris-generaal aangeeft, blijkt uit de beschikbare landeninformatie immers dat kinderen, ingeval de ouders niet gehuwd blijven, worden opgevoed door de paternale familie. In de omstandigheid dat verzoekster aldus wel degelijk een gekende vader had, zou zij worden opgevoed door diens familie en derhalve niet door haar stiefvader.

Verzoekster kan zich verder niet verschuilen achter de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ om de omissies in haar verklaringen te vergoelijken. De Raad benadrukt hierbij dat het feit dat het interview bij de DVZ korter en in andere omstandigheden verloopt dan dat op het CGVS, niets afdoet aan de verwachting dat een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, bij het invullen van de vragenlijst bij de DVZ de voornaamste elementen ter ondersteuning van haar beschermingsverzoek aanbrengt. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te

geven, kon evenwel redelijkerwijze van verzoekster worden verwacht dat zij voldoende nauwkeurige en consistente verklaringen aflegt over de omstandigheden en redenen van de voorgehouden vervolgingsproblemen. Ook waar zij stelt dat er bij de DVZ sprake was van misverstanden en zij de tolk niet steeds goed had begrepen, kan dit de gedane vaststellingen niet verschonen. De Raad stipt aan dat uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat verzoekster middels het plaatsen van haar handtekening bevestigd heeft dat haar verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan haar voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "vragenlijst CGVS", p. 2). De Raad onderstreept verder dat verzoekster aan het begin van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven dat zij de tolk verstond, maar dat zij het gevoel had dat hij niet goed naar haar luisterde, omdat hij ertussen kwam en niet wachtte op haar woorden. Evenwel gaf zij tevens aan dat zij een kopie van het verslag heeft ontvangen en dat zij slechts één kleine vergissing heeft opgemerkt, met name dat "*Het probleem van de paternale oom. Ik bedoelde daar niet de paternale oom die met de moeder is getrouwd. Ik bedoelde de oom die op de koeien lette, niet die oom die met de moeder is getrouwd. Want de paternale oom die met de moeder is getrouwd, die zorgde voor problemen voor mij*" (zie NPO, p. 3). De Raad moet evenwel vaststellen dat in het verslag van de DVZ geen gewag wordt gemaakt van "*het probleem van de paternale oom*". Wanneer verzoekster later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd waarom zij bij de DVZ niets heeft verteld over haar problemen met haar stiefvader, gaf zij aan dat haar werd verteld om haar verklaringen beknopt te houden (zie NPO, p. 23). Er is evenwel nog een beduidend verschil tussen het afleggen van beknopte verklaringen en het volstrekt onvermeld laten van problemen. Het gaat hierbij niet, zoals verzoekster in haar verzoekschrift nogmaals aanhaalt, om het louter beknopter zijn of het leggen van andere accenten, doch wel om het volstrekt onbesproken laten van enige problemen met haar stiefvader bij de DVZ. Bovendien stelde de commissaris-generaal terecht dat verzoekster tijdens haar gehoor bij de DVZ veeleer een beeld van een beschermend persoon schetste, wanneer zij over haar stiefvader sprak. Zo stelde zij dat haar stiefvader een leugen opdiste ten aanzien van de leider van Al-Shabaab, teneinde toe te laten het huwelijksvoorstel te weigeren en dat haar stiefvader haar vervolgens naar een veilige plek heeft gestuurd om te vluchten voor Al-Shabaab. Verzoekster kan zich dan ook niet op de omstandigheden van het gehoor bij de DVZ beroepen om uit te klaren waarom volstrekt geen gewag heeft gemaakt van de problemen met haar stiefvader. Het louter volharden in de verklaringen afgelegd bij het CGVS, volstaat niet om de vastgestelde omissies te verschonen.

Verzoekster kan verder niet gevolgd worden waar zij stelt dat de bestreden beslissing intern tegenstrijdig is, doordat wordt gesteld dat "*Als laatste komen uw verklaringen met betrekking tot uw leven in uw dorp Sariiro niet overeen met iemand die clanloos zou zijn. U ging immers naar school tot aan uw vertrek uit uw dorp en er was zelfs een jongen die met u wilde huwen (CGVS, p7-8 & p10). Waar u stelt dat iedereen in uw dorp u uitschold (CGVS, p7), dient vastgesteld te worden dat deze feiten onvoldoende zijn om te spreken van een vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Dit is in casu niet het geval.*" Er wordt in eerste instantie aangegeven dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoeksters gebrek aan clanaffiliatie, omdat zij naar school kon gaan en een jongen met haar wilde trouwen. In de beschikbare landeninformatie wordt aangegeven dat kinderen geboren buiten het huwelijk of met een onbekende vader een zeer moeilijk leven leiden (zie AD, map cgvs, landeninformatie, stuk 2). Verder wordt aangegeven dat – zelfs indien geloof moet worden gehecht aan de verklaringen dat verzoekster werd uitgesloten omdat zij geen vader had, *quod non in casu* – de door verzoekster aangehaalde discriminatie en uitsluiting onvoldoende zwaarwichtig is om te spreken van vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Verzoekster stelt weliswaar terecht dat vervolging niet kan worden gereduceerd tot louter fysiek geweld, doch brengt geen concrete elementen aan op grond waarvan kan worden aangenomen dat de door haar verklaarde sociale uitsluiting kan worden gelijkgeschakeld met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. De overtuiging dat de levensomstandigheden voor haar ondraaglijk werden, volstaat niet.

4.1.7. Wat betreft verzoeksters problemen met Al-Shabaab, naar aanleiding van het verklaarde gedwongen huwelijk, moet de Raad de commissaris-generaal bijtreden dat de geloofwaardigheid hiervan volledig wordt ondergraven door de tegenstrijdige verklaringen hierover bij de DVZ en het CGVS. De commissaris-generaal stelde terecht: "*Ten tweede legt u compleet tegenstrijdige verklaringen af met betrekking tot uw eigen gedwongen huwelijk. Zo verklaarde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat Sheik-A. meerdere keren langskwam bij uw huis zonder u mee te nemen (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS stelt u echter dat u tijdens het eerste bezoek werd meegenomen naar het huis van Sheik-A. (CGVS, p20). Bij de DVZ stelde u dat uw stiefvader tegen Sheik A. zei dat u aan A. zou uitgehuwd worden omdat jullie een relatie hadden (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS zegt u dat uw paternale oom zweeg (CGVS, p24). Bij de DVZ stelde u dat uw stiefvader u naar Mogadishu stuurde nadat Sheik-A. A. had ontvoerd en hetzelfde dreigde te doen met u (CGVS vragenlijst, punt 3). Bij het CGVS zegt u dat A. u hielp vluchten naar Mogadishu (CGVS, 21-22). Toen u in Mogadishu verbleef belde uw moeder naar I. en liet ze weten dat uw paternale oom werd meegenomen. U zegt dat uw moeder belde met de telefoon van A. omdat haar eigen gsm werd afgenomen.*"

Later zegt u echter dat A. werd vermoord voor uw vertrek uit het dorp (CGVS, p27). Bij de DVZ verklaarde u dat een meisje dat verre familie is van u uw reis heeft geregeld en betaald (zie verklaringen DVZ, punt 32). Bij het CGVS zegt u dat de man van I. uw reis organiseerde en bekostigde (CGVS, p28). Wanneer de protection officer u confronteert met uw tegenstrijdige verklaringen, blijft u bij uw huidige versie en verwijt u de tolk fouten te hebben gemaakt tijdens het interview bij de DVZ (CGVS, p27-28). Dit biedt geen echter geen verschoning. U kreeg immers aan het begin van uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS de kans om eventuele opmerkingen te maken met betrekking tot uw eerste interview, wat u tevens ook deed. U stelt immers slechts één vergissing te hebben gezien, maar u laat na om verdere opmerkingen te maken (CGVS, p3). De vaststelling dat u over meerdere aspecten van uw eigen gedwongen huwelijk door Al-Shabaab flagrant tegenstrijdige verklaringen aflegt, leidt ertoe dat er geen geloof kan worden gehecht aan deze feiten."

Waar verzoekster andermaal wijst op de omstandigheden bij de DVZ en de voorgehouden problemen met de tolk, herhaalt de Raad dat uit het verslag van het gehoor bij de DVZ blijkt dat verzoekster middels het plaatsen van haar handtekening bevestigd heeft dat haar verklaringen, zoals zij in dit verslag werden genoteerd en aan haar voorgelezen, juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (zie AD, "vragenlijst CGVS", p. 2). De Raad herhaalt verder dat verzoekster aan het begin van haar persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft aangegeven dat dat zij een kopie van het verslag van het gehoor bij de DVZ heeft ontvangen en dat zij slechts één kleine vergissing heeft opgemerkt, die geenszins betrekking had op haar problemen met Al-Shabaab. Zij kan deze omstandigheden dan ook niet aanwenden als verschoning voor de vastgestelde tegenstrijdigheden. Deze tegenstrijdigheden, die veelvuldig en ernstig van aard zijn, hebben betrekking op kernelementen van verzoeksters relaas. Het gaat hierbij niet om "*secundaire elementen*", zoals verzoekster tracht voor te houden. Verzoekster kan geenszins worden gevolgd, waar zij stelt dat zij doorheen haar beide onderhouds coherent en consistent is gebleven omtrent de kern van haar relaas. De omstandigheid dat zij er niet in slaagt doorheen de procedure coherent verklaringen af te leggen omtrent sleutelementen van haar vluchtrelaas, ondergraaft de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas volledig. Verzoekster is ook niet ernstig waar zij stelt dat van haar bij aanvang bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS niet kon worden verwacht dat zij "*systematisch alle discrepanties juridisch zou detecteren*". Het gaat *in casu* om een volledig afwijkende feitelijke beschrijving van de gebeurtenissen, die verzoekster verklaart te hebben beleefd. Er kan wel degelijk worden verwacht dat zij bij aanvang van het CGVS deze feitelijke beschrijving zou hebben gecorrigeerd, indien deze incorrect werd genoteerd. Dat zij hiervan geen enkel gewag maakt en vervolgens een volstrekt afwijkende versie van de gebeurtenissen schetst, maakt dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze gebeurtenissen. Door haar verklaringen bij het CGVS te herhalen, kan zij geen afbreuk doen aan de vastgestelde tegenstrijdigheden. Verzoekster tracht nog enkele vastgestelde tegenstrijdigheden uit te klaren, doch kan niet overtuigen. Waar zij stelt dat het niet logisch is dat zij bij de DVZ zou hebben verklaard dat haar stiefvader haar heeft geholpen te vluchten, omdat hij haar tevens trachtte te misbruiken, herhaalt de Raad dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoekster geschetste familiale omstandigheden en daaruit voortvloeiende problemen. Wat betreft de wijze waarop haar moeder haar belde, stelt zij dat uit haar verklaringen bij het CGVS blijkt dat zij niet met zekerheid wist via welke gsm zij werd gebeld. Zij stelt dat het niet noodzakelijk A.'s eigen gsm was. Dit is evenwel weinig ernstig. Verzoekster stelde uitdrukkelijk dat haar moeder haar na haar vertrek uit het dorp via "*die jongen die me heeft gered*" – d.i. A. – heeft kunnen contacteren (zie NPO, p. 27). Dit terwijl zij vervolgens verklaart dat A. reeds was vermoord voor hij was vertrokken uit haar dorp (zie NPO, p. 27). Het louter voorhouden dat zij niet precies in detail stilstond bij wie precies haar reis uit Somalië regelde, kan niet volstaan om de tegenstrijdige verklaringen hieromtrent op te helderen. Verder kan de Raad enkel vaststellen dat verzoekster geen enkele dienstige poging onderneemt om de vastgestelde tegenstrijdigheden omtrent het concrete verloop van de toenadering door Sheik-A. en de vraag of zij al dan niet door laatstgenoemde werd meegenomen, uit te klaren of op te helderen.

4.1.8. Verzoekster kan evenmin verklaren waarom zij dermate weinig informatie kon verstrekken over de algemene praktijk van gedwongen huwelijken met Al-Shabaab in haar regio, terwijl dit nochtans volgens haar eigen verklaringen een veelvoorkomend fenomeen was. De Raad verwijst hiertoe naar de pertinente motieven in de bestreden beslissing. Verzoeker herhaalt dat zij weinig bewegingsvrijheid had en dat zij enkel kon vertellen wat zij via haar moeder hoorde, doch dit volstaat niet om haar gebrekkige kennis te verschonen. Er kan wel degelijk worden verwacht dat verzoekster minstens een voorbeeld van een gedwongen huwelijk kon aanhalen, indien dit dermate vaak voorkomend was in haar dorp. Verzoekster kwam wel degelijk buiten, waar zij naar de *madrassa* ging. Bovendien kon worden verwacht dat verzoeksters moeder haar meer informatie zou verschaffen omtrent de gedwongen huwelijken, zodat zij desgevallend in staat was om het risico hierop beter in te schatten of dat haar moeder zou toelichten welke voorzorgsmaatregelen zij dienaangaande kon nemen.

4.1.9. Wat betreft de door verzoekster aangehaalde vrees voor herbesnijdenis, verwijst de Raad naar het gestelde dienaangaande in de bestreden beslissing. De Raad kan enkel vaststellen dat verzoekster deze passage volstrekt onbesproken laat, zodat deze overeind blijft. Hetzelfde geldt voor de door de commissaris-generaal gedane beoordeling van het overgemaakte medisch attest.

4.1.10. De Raad stelt vast dat verzoekster zich verder voornamelijk beperkt tot het poneren van een vrees voor vervolging, het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee zij echter deze bevindingen niet weerlegt of ontkracht en een beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

4.1.11. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging bij terugkeer naar Somalië kan blijken. De Raad acht de motieven aangaande verzoeksters verklaringen omtrent haar verzoek om internationale bescherming in Griekenland overtuigend, zodat hier niet verder op in dient te worden gegaan. Het voorgaande volstaat om vast te stellen dat aan de cumulatieve voorwaarden van oud artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet niet zijn voldaan. Gelet op deze vaststellingen, is er geen reden om verder te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

4.2. De beoordeling in het licht van de subsidiaire beschermingsstatus

4.2.1. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster brengt geen elementen aan op grond waarvan kan worden vastgesteld dat zijn vluchtrelaas zou beantwoorden aan de situaties voorzien in oud artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

4.2.2. Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. De Raad stelt vast dat dit gewapend conflict zich niet over het hele land uitspreidt, maar zich afspeelt in bepaalde gebieden. Bij de beoordeling van de nood aan bescherming van een burger dient de focus aldus te worden gericht op de regio waar de verzoeker leeft (of de regio van bestemming) en op de beoordeling of deze persoon in deze regio of op de route daarheen een risico loopt in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient vastgesteld dat verzoekster afkomstig is uit de regio Middle Juba, zodat haar nood aan subsidiaire bescherming in de zin van oud artikel 48/4, § 2, c), ten opzichte van de situatie aldaar dient beoordeeld te worden.

4.2.3. De commissaris-generaal maakt volgende beoordeling van de veiligheidssituatie: *“UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er tevens op dat verzoekers om internationale bescherming afkomstig uit “conflict-affected areas” afhankelijk van de individuele omstandigheden nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden.*

In de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025 wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt erop gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra). Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De federale overheid en de lidstaten beheren gedeeltelijk het grondgebied. Grote delen van de lidstaten South West en Jubaland zijn onder de controle van de gewapende groepering al-Shabaab (AS) en in minder mate Hirshabelle en Galmudug. Confrontaties tussen enerzijds AS en anderzijds de nationale en internationale veiligheidstroepen, blijven de belangrijkste bron van het gewapend conflict. AS blijft complexe aanvallen uitvoeren tegen de regerings- en ATMIS-troepen en de internationale strijdkrachten alsook tegen burgers en de zakenwereld, ook in de beveiligde gebieden in de hoofdstad Mogadishu. Ondanks de belofte van een totale oorlog tegen AS slaagt de regering-Hassan Sheikh Mohamud er niet in het momentum, gestart in augustus 2022, vol te houden. Dit onder meer door logistieke, organisatorische en financiële problemen. Bijkomend verhinderen onenigheid op politiek vlak en interclangeweld het momentum. Eind 2024 wordt de UN Assistance Mission in Somalia (UNSOM) vervangen door de UN Transitional Assistance Mission in Somalia (UNTMIS) en de African Union Transition Mission in Somalia (ATMIS) wordt vervangen door de AU Support and Stabilization Mission in Somalia (AUSSOM). Deze vernieuwing is cruciaal om een veiligheidsvacuüm te voorkomen. Ondanks de officiële start op 1 juli 2025 van de nieuwe vredesmacht van de Afrikaanse Unie kampt het AUSSOM met aanzienlijke financieringsproblemen en een tekort aan troepen. Begin 2025 lanceert AS een groot offensief waardoor eerdere successen van de regering worden teruggedraaid en de controle over belangrijke routes en steden, waaronder gebieden in de buurt van Mogadishu, wordt versterkt. Tegen deze achtergrond besluit president Hassan Sheikh Mohamud eind maart 2025, enkele dagen na een AS-aanslag tegen zijn persoon, op te roepen tot een Nationale Dialoog, met als doel alle belangrijke politieke actoren en oppositieleiders te verenigen tegen de gemeenschappelijke vijand. De centrale overheid heeft echter intern te maken met spanningen tussen Mogadishu en enkele lidstaten door de tussentijdse lidstaatverkiezingen en de organisatie van de toekomstige nationale presidentsverkiezingen. De deelstaten Puntland en Jubaland schorten de banden met de centrale overheid op vanwege politieke geschillen. De vanaf oktober 2023 door de federale overheid erkende en gesteunde SSC-Khatumo-regering in de betwiste noordelijke regio's, maakt het federale landschap nog complexer. Het begin van de tweede ambtstermijn van de Amerikaanse president Trump vertaalt zich in een toename van luchtaanvallen in Somalië tegen de Islamic State in Somalia (ISS) in Puntland – waar begin 2025 een offensief is gestart tegen de groepering – maar ook tegen AS in Zuid- en Centraal-Somalië in een poging om de terreinwinst tegen te gaan. Ook het geweld tussen clans houdt aan.

Uit voornoemde landeninformatie komt verder naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in **Middle Juba** te worden beoordeeld. In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt geoordeeld dat de regio Middle Juba een gebied is waar het willekeurig geweld niet op grote schaal plaatsvindt en een reëel risico op een ernstige bedreiging voor het leven of de persoon kan vastgesteld worden indien de verzoeker specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Middle Juba is gelegen in het zuiden van Somalië en vormt samen met Gedo en Lower Juba de deelstaat Jubaland. Al-Shabaab concentreert haar bestuursapparaat in de regio. De stad Jilib is het de facto hoofdkwartier van de groepering. Middle Juba is de enige regio in heel Somalië die bijna volledig onder controle staat van al-Shabaab, ondanks verschillende operaties tegen de groepering door het Somalische leger, de geallieerde troepen en de Jubalandse strijdkrachten. Het geweld omvat grondoffensieven en gerichte luchtaanvallen tegen AS-doelwitten, waar soms burgers het slachtoffer van werden. AS voert standrechtelijke executies uit, soms van burgers. Clanconflicten in de regio worden door de groepering onderdrukt.

In een rapport van Integrated Food Security Phase Classification (IPC) van september 2024 werd de bevolking van Middle Juba geschat op 430.129 inwoners. Officiële cijfers over incidenten en (burger)slachtoffers in Somalië zijn niet beschikbaar. In de **COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie van 25 maart 2025 (update)** wordt gelezen dat ACLED tussen 1 december 2023 en 1 december 2024 21 geweldsincidenten registreert in de regio, waaronder de meerderheid valt onder de categorie explosions/remote violence (11). Alle incidenten zijn luchtaanvallen door het Somalisch leger en haar partners op AS-doelwitten. ACLED registreert 9 incidenten onder de categorie violence against civilians. Het gaat hier om gerichte moorden door AS met een vuurwapen en ontvoeringen met als motief een verdenking van spionage door het slachtoffer, overspel en het betreden van een ander clangebied dat AS had verboden. Een gevecht tussen twee AS-facties onder verschillend commando namelijk Ahmed Diriye en Mahad Karate, lijst ACLED op onder battles. Er zijn geen details over eventuele doden of gewonden. ACLED noteert in totaal 135 dodelijke slachtoffers in de regio Middle Juba. De meeste dodelijke slachtoffers registreert ACLED onder de noemer air/drone strike. Zo voeren nationale en internationale troepen op 7 mei 2024 een luchtaanval uit met als doel een AS safehouse in het dorp Kuunyo-Barrow (Jilib). Minstens 70 AS-strijders komen hierbij om, inclusief enkele buitenlandse senior fighters. In totaal noteert ACLED 22 burgerdoden in deze verslagperiode voor 10 incidenten onder civilian targeting. Een luchtaanval door vermoedelijk de VS is het enige incident waarbij burgerdoden vallen en AS niet genoteerd staat als verantwoordelijke. In AS-gecontroleerd gebied heeft de terreurgroep het gemunt op vermoedelijke spionnen en personen die de regels van AS overtreden.

Uit de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, blijkt dat ACLED 72 veiligheidsincidenten registreert in de periode van 1 april 2023 tot 31 juli 2025 (een gemiddelde van 0,6 incidenten per week), waarbij 415 doden vielen (ongeveer 96 doden per 100.000 inwoners). Tussen 1 april 2023 en 16 maart 2025 raakten 52.217 personen ontheemd uit Middle Juba vanwege conflicten of onveiligheid.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, na grondige analyse van de actuele beschikbare informatie en in navolging van de EUAA Country Guidance: Somalia van oktober 2025, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat een burger die terugkeert naar Middle Juba, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de regio Middle Juba in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen worden dat u bij een terugkeer naar Middle Juba een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Middle Juba. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.”

4.2.4. Na analyse van de beschikbare landeninformatie, treedt de Raad voormelde beoordeling van de veiligheidssituatie bij. Deze beoordeling is gebaseerd op actuele landeninformatie. Verzoekster, die zich baseert op dezelfde landeninformatie als de commissaris-generaal, brengt geen objectieve landeninformatie bij die deze beoordeling doorprijkt. Verzoekster brengt ook geen persoonlijke omstandigheden aan die het risico vergroten om meer dan andere burgers het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

4.2.5. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Middle Juba een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn, waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c) de omzetting is.

4.3. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van oud artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van oud artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt, gelet op hetgeen voorafgaat, opgemerkt dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) *juncto* artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) *juncto* artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk maakt.

4.4. Uit het voorgaande blijkt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de commissaris-generaal op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht kan niet worden aangenomen.

4.5. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens zijn persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.6. Een schending van het redelijkheidsbeginsel kan niet worden volgehouden, aangezien de bestreden beslissing niet in kennelijke wanverhouding staat tot de motieven waarop deze is gebaseerd. De motieven zijn deugdelijk en vinden steun in het administratief dossier.

4.7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van oud artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juli tweeduizend zesentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

S. VANDEVORST, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

N. DENIES